

For nærmere at karakterisere, hvorledes det egentlig gik Forretningsfolk, skal jeg blot nævne et eneste tilstrækkelig oplysende Eksempel. Der fortælles, at en Forretningsmand mistede Forbindelsen med 22 Præstegaarde i Sønderjylland i Aarene efter Fredsslutningen. Ogsaa andre Ting have bevirket, at Byen ikke har kunnet følge med i Udviklingen, men fuldstændig er stagneret. Man kan godt forstaa, at den gamle Grænseby med dens gamle Historie i Virkeligheden har saa stor Værdi, at Regering og Rigsdag ville gøre noget for at hjælpe den. Det var derfor, Kommissionen i sin Tid blev nedsat, og at man herinde fra gav Løfter, hvad man gentagne Gange har givet, om, at man vilde være med til at yde sin Medvirksomhed dertil.

Nu er denne Kommission fremkommen med ret forskellige Forslag. Et Fler-tal har foreslaaet, at man maaske fuldstændig kunde slette Fragten for hele Vognladninger Gods fra Esbjerg til Ribe. Det forekommer mig nu rigtignok, at man maa give Ripenserne fuldstændig Ret i, at de først i anden eller tredie Række ville modtage dette, fordi det i Virkeligheden er et nyt Privilegium, vi derved komme ind paa. Og er der noget, vi ikke skulle ind paa, er det at give ny Privilegier; vi skulle snarere ind paa at slette Privilegier, af hvad Art nævnes kan. Jeg er fuldstændig enig med Mindretallet indenfor Kommissionen i, at hvis vi virkelig skulle gøre noget for Ribe, maa den have en Havn. Nu er der maaske ærede Medlemmer, som, naar jeg nævner en Havn ved Ribe, ville trække paa Smilebaandet. Men efter at jeg nærmere har sat mig ind i Sagen, anser jeg det for at være det eneste, der kan gøres, hvis man virkelig vil hjælpe Byen. Og det stiller sig slet ikke afskrækkende, idet det Beløb, der er Tale om for at hjælpe Ribe By til en ordentlig Indsejling, kun er 937,000 Kr., og endvidere have vi faaet Tilsagn om, at Ribe By vil yde noget klækkeligt dertil. Der er i Ribe saa stor Enstemighed om, at det er det eneste, der er at gøre, at ikke mindre end 906 af omtrent 1,000 Skatteydere, have underskrevet en Adresse til Trafikministeren, hvori de absolut ikke ere i Tvivl om, at det er det eneste, der skal gøres. Nu kan det maaske siges, at den Slags Adresser er det ikke vanskeligt at faa i Stand. Men naar man nu hører, at der kort Tid efter blev afsendt en Skrivelse, hvori de gaa ind paa efter Byens økonomiske Forhold at yde et klækkeligt

Beløb, tror jeg alligevel, det er alvorligt ment, naar de underskrive en saadan Adresse.

Jeg var meget glad ved Udtalelser fra det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) og det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), da de kom ind paa en Omtale af de vældige store Værdier, som ligge ude i Vesterhavet, men hvoraf nu kun en ringe Del gaar til Danmark. Vi ere vel nok alle enige om, at jo mere vi tage af disse Værdier, desto bedre, idet det er af stor Betydning for Landet at faa saa meget som muligt af det, som ligger ude i Havet; jeg tænker altsaa paa Fiskeriet. De nævnte ærede Medlemmer sloge meget stærkt til Lyd for, at der maatte gøres noget alvorligt for Fiskerihavne. Jeg tror, at der netop her kan blive Tale om at faa en Fiskerihavn ved Ribe. Det er ikke Meningen, at den skal konkurrere med Esbjerg. Der er her kun Tale om en Havn med 11 Fods Dybde. Vi have ogsaa fra forskellige Autoriteter paa Fiskerivæsenets Omraade Erklæringer, som gaa ud paa, at de i højeste Grad anse det for sandsynligt, at der kan blive en Fiskerihavn ved Ribe af ikke ringe Betydning. En saadan Havn vilde ogsaa have Betydning for de to Øer, som ligge udenfor Kysten, Fanø og Manø. Vi have ogsaa Erklæringer, ikke alene fra den lille Ø Manø, men ogsaa fra Beboere paa Fanø om, at de tro, at naar vi faa en Sejlads gennem Knudedyb og en Fiskerihavn ved Ribe, vilde de to Øer ikke blive ved at affolkes, men igen tage til i Folke-mængde. Naar der nu er Tale om Havne paa Vestkysten — og jeg har læst Havnekommissionens Betænkning af 1897 opmærksomt igennem — viser det sig, at de ville blive langt dyrere: En Havn ved Ringkøbing vil saaledes koste mindst $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er i Virkeligheden et ganske ringe og uanseligt Beløb, der her er Tale om, nemlig kun 937,000 Kr., hvoraf Ribe By endda vil betale en klækkelig Del. Det forekommer mig derfor, at naar man gentagende fra Regeringens og Rigsdagens Side har sagt, at man vil være med til at hjælpe Ribe, saa vilde der være Grund til at hjælpe netop her. Thi jeg tror, det er det eneste, der er at gøre, naar man vil hjælpe den gamle Grænseby derovre. Vi bør vist ogsaa netop have Opmærksomheden henvendt paa, at Ribe er en Grænseby. Den har sine store Opgaver som saadan, nemlig at værne dansk Sprog og Kultur, saaledes at de Sønderjyder, som